

Др ДАН БАНКОВИЋ
професор Правног факултета у Загребу

После смрти истакнутих представника наше правне и политичке науке, професора др Јована Стефановића и др Ивана Кребека, науку уставног права и политичких наука тешко је погодила и недавна смрт једног од млађих научних радника проф. Дана Банковића, шефа катедре уставног права Правног факултета у Загребу. Банковић је напустио нашу средину у пуном свом стварању у својој 42 години живота.

Банковић је представник млађе генерације наших научних радника у области уставног права. У релативно кратком времену од непуних 15 година, он је од асистента Правног факултета заслужено постао редовни професор, и од своје докторске дисертације, коју је одбранио 1953, обогатио је нашу науку низом значајних прилога. Његов интерес се кретао од основних проблема уставног права Југославије према упоредном уставном праву, а у последње време и према политичкој науци и упоредним политичким системима. Низ његових чланака и студија објављених у правним и политиколошким часописима представљају зреле студије и доказ сталног развика овог научног радника. Поред сталног интереса који показује за уставне институције наше земље, а нарочито за проблем представничких тела, избора и непосредне демократије, Банковић се одлучно оријентише да обавештава нашу јавност о уставним и политичким институцијама других земаља. Он је у истој мери добро верзиран познавалац и сигуран оцењивач институција и појава политичког уређења Југославије, колико је и у погледу таквих институција у Француској, Западној Немачкој, Сједињеним Америчким Државама и Енглеској.

Иако слабог здравља и мучен једном тешком и подмуклом болешћу, Банковић је стално комбиновао свој рад научника са професионалним интересом професора и јавним интересом друштвеног радника.

Он је за собом оставио преко 30 студија и монографија, као што ће остати запажене његове скромне и зреле интервенције на научним симпозијумима и састанцима правних факултета и катедре уставног права. Поред наставе на правном факултету, он налази снаге и времена да одржава предавања на политичким школама и курсевима у Хрватској и у другим нашим Републикама. Он је увек био пасиониран предавач и професор којег су радо слушали студенти широм наше земље.

Банковић је упорно пратио нашу и страну литературу у области уставног права и политичке науке и налазио времена да пише приказе и оцене и да тако упознаје млађе генерације са радовима и ауторима који значе допринос науци. Познавање страних језика, стручност и савременост омогућавали су му да остави низ компетентних приказа и сигурних оцена о појединим радовима и писцима у области уставног права и политичких наука.

Наша политичка наука је тек у фази свог конституисања. Она нема довољан број спремних и пасионираних стручњака и истраживача. Професор Банковић је то несумњиво био. Он је све више улазио у ред не само оних младих научних радника који обећавају, већ и оних који ства-

рају. Он је дао и могао је дати још више и још дубље научне студије. Његова смрт значи не само смањење наших редова већ и њихово слабење.

Поред туге због губитка једног драгог друга и озбиљног научног радника сви они који учествују у изградњи политичких наука знају да овакви губици захтевају још веће напоре и да је то данас скоро неопходно кад су теорија и научни рад од основног значаја не само за образовање нових генерација правника и политиколога већ и за свесније и одлучније изграђивање социјалистичког и демократског система у нашој земљи.

Др Јован Борђевић